

FESTIVAL IGRANOG FILMA

NOVINE 9

56. PULA

FESTIVAL IGRANOG FILMA
18. - 25. 7. 2009.
FILM POD KOŽOM

NEDJELJA, 26. SRPNJA 2009.

Impressum Festivalnih novina

Ravnateljica Festivala
Zdenka Višković-Vukić

Umjetnički ravnatelj
Zlatko Viđačković

Producentica
Tanja Miličić

Koordinatorica programa
Nataša Šimunov

Voditelj popratnih programa
Branka Benčić, Marko Zdravković-Kunac, Svetlana Barač, Zvonimir Rumboldt i Tomislav Fiket

Produkcija zabavnog programa
Ela Poljarević

Voditelj marketinga
Sandra Petrović Dishpalli

Glasnogovornik Festivala
Hrvoje Pukšec

Voditeljica Press centra
Sanela Omanović

Za nakladnika
Zdenka Višković-Vukić

Glavni urednik festivalnih publikacija
Zlatko Viđačković

Urednik Festivalnih novina
Boško Picula

Redakcija:
Jordanka Grubač (zamjenica urednika), Matko Botić,
Ana Miljanić, Nicole Vojak, Sandra Mardešić

Službeni fotografi Festivala
Danke Vučinović (voditelj fotoslužbe), Hassan Abdel Ghani, Slaven Radolović, Hrvoje Matoković

Grafička urednica
Irena Musi

Prijelom
Dora Badurina Šuran

Tehnička podrška
Ivica Šuran, Tomislav Erman

Urednik web stranica
Goran Ivanišević

Tisak
Novi list

Sav materijal objavljen u Festivalnim novinama
dostupan je i na web adresi www.pulafilmfestival.hr

Nakladnik:
Pula Film Festival
Laginjska 5, p.p. 29
52100 Pula, Hrvatska
tel: ++ 385 52 393 321
fax: ++ 385 52 393 320
www.pulafilmfestival.hr
info@pulafilmfestival.hr

Koje ćemo filmove gledati u Puli 2010.?

Osim što je na subotnjem susretu s novinarima u Circolu Ocjenjivački sud Nacionalnog programa priopćio svoje odluke vezane uz dobitnike Zlatnih arena, predstavio se i ruski glumac Vyacheslav Krikunov te ekipa filma Ljubavni život domobrana, dok je u Kinu Valli priređen program Filmovi u nastanku

piše: Sandra Mardešić

Poznati su dobitnici Zlatnih arena i ostalih festivalskih nagrada, najavljeni su novi hrvatski filmovi, a i posljednjeg su dana Festivala gostovali strani filmaši. Tako je subotnje jutro u Circolu započelo predstavljanjem ruskog glumca Vyacheslava Krikunova, protagonista i debitanta u filmu *Zarobljenik*. S obzirom na prošlu, produkcijski vrlo plodnu filmsku godinu u Rusiji, s čak 150 novih filmova i ovu s već osamdesetak novih projekata, Krikunov očito neće morati strahovati za nove uloge jer već snima dva nova filma, također povijesne tematike. Jedan o ruskoj povijesti krajem 19. i početkom 20. stoljeća, a drugi o godini 1945.-oj. Novinarima se zatim predstavila i posljednja hrvatska filmska ekipa iz humorne drame *Ljubavni život domobrana*. Nadahnucje za ovu slatko-gorku komediju u kojoj švejkovski tip gubitnika dobije priliku nešto promijeniti u svom životu, redatelj i scenarist Pavo Marinković crpio je iz vlastitog života i stvarnih događaja iz jednog fitness kluba. Pišući scenarij već je imao na umu glumački par Nenada Cvetka i Dijanu Vidušin. Očigledno se radi o dobrom redateljevom izboru jer je Dijani Vidušin za nju dodijeljena ovogodišnja Zlatna Arena za najbolju glavnu žensku ulogu. Kino publika će još morati pričekati na ovaj film koji, kao i mnogi koristi deromantiziranu scenografiju Zagreba.

Da će i sljedeća Arena biti ispunjena hrvatskim dugometražnim filmovima te obilježena koprodukcijama, novinari su se mogli uvjeriti na predstavljanju programa Filmovi u nastanku u kinu Valli. Dogodine hrvatsku kinematografiju sigurno očekuje barem šest igranih i jedan animirani film dugog metra. Najavljeni su filmovi *Neka ostane među nama* redatelja Rajka Grlića, zagrebačka priča o preljubu «koju treba pogledati prije nego se ponovno prevari voljnu osobu», kako stoji u najavi. U borbi za Zlatne arene pridružit će mu se i Grlićev nekadašnji student Danilo Šerbedžija s filmom *72 dana*, zatim hrvatsko-francuska koprodukcija *Raj na zemlji* Ognjena Sviličića o bračnom paru turista koji

slijedom čudnih događaja rješavaju svoj odnos, zatim *Bella Biondina* Danijela Marušića, svojevrsna prerada Romea i Julije smještena u Split u vrijeme fašističke okupacije gdje se Zrinka Cvitešić zaljubljuje u talijanskog vojnika. Filmoljupce očekuje i jedan ženski omnibus *Neke druge priče*, projekt pet redateljica iz država nasljednica bivše Jugoslavije koje prikazuju problem majčinstva i rađanja u bivšim jugoslavenskim republikama te jedan futuristički film *Show must go on* Nevija Marasovića koji je od diplomskog rada prerastao u dugometražni igrani film. Priča govori o događajima u jednom hrvatskom *reality showu* sedam godina nakon ulaska Hrvatske u Europsku Uniju kada izbija Treći svjetski rat, ali producenti *showa* zbog visoke gledanosti odluče to zatajiti «ukućanima». I na kraju, novost je i prvi hrvatski dugometražni animirani film u posljednjih dvanaest godina, *Duga* Joška Marušića snimljena po noveli Dinka Šimunovića. Da bi lista mogla biti i duža dao je naslutiti Nikša Sviličić, ravnatelj HAVC-a koji je najavio osam filmova koji trebaju krenuti sa snimanjem. To su: *Lea i Darija - Dječje carstvo* Branka Irvand, *Caruso* Lordana Zafranovića, *Majka asfalta* Dalibora Matanića, *Šuma summarum* Ivana Gorana Viteza, *Kotlovina* Tomislava Radića, *Čovjek kojeg je pojele more* Hrvoja Hribara, *Visoka modna napetost* Filipa Šovagovića, *Prevoditeljica* Biljane Čakić Veselić, *Koko i duhovi* Danijela Kušana, *Djeca jeseni* Mladena Dizdara i *Duh babe Ilonke* Tomislava Žaje. Za preostalih se osam filmova još čeka zatvaranje financijske konstrukcije.

OBAVIJEST O RADU KINA VALLI

Nakon godinu dana od svečanog otvaranja te gotovo šezdeset tisuća posjetitelja, pulsko kino Valli privremeno zatvara svoja filmska vrata od 26. srpnja do 12. kolovoza 2009. zbog redovitog servisiranja tehnike i manjih radova. Prvi film na rasporedu nakon kraće pauze bit će američki dugometražni animirani film *Ledeno doba 3: Dinosauri dolaze*. Veselimo se vašem dolasku!

Razgovori s članovima ekipe filma *Ljubavni život domobrana*

pišu Jordanka Grubač i Matko Botić

Redatelj Pavo Marinković Hrvatski intelektualac u bijegu od politike

Ovo je na Puli bio jedan drukčiji film, film iz urbanog okruženja, s urbanim likovima i pričom...

Pa, ja radim takve filmove i bila bi laž kada bih krenuo raditi film o Romima. Ja to ne znam dobro raditi niti poznam taj društveni milje. Stvarati film *Ljubavni život domobrana* za mene je bio neki posve normalni put.

Film je žanrovski romantična humorna drama, ima tu i društvene kritike, politike, ... no, pun je nekog finog humora.

Za mene je uvijek izazov u poslu prenijeti neki smijeh koji ne dolazi u salvama nego je stalno prisutan kao neka tiha kulisa, neki sitni vez... to najviše volim raditi: urbani film, ali s gorko-slatkim okusom koji se mijenja iz gorkoga u slatko, a ima neku socijalnu i ljudsku težinu i to u vremenu koje je izrazito nepovoljno za taj tip ljudi.

Priča se odvija iz Sašine perspektive, perspektive suvremenog «domobrana».

To sam htio, da priča ne ide samo onako kako je ja vidim nego kako je vidi Saša. To je priča o potrebi hrvatskog intelektualca da pobjegne od političkog okruženja, ali bez uspjeha...

Izbor glumaca? Nenad Cvetko je kao ljubavnik pravi antijunak... a rekli ste da ste ulogu pisali za njega.

Ja najradije pišem za konkretne glumce, a to što kažete za Nenada Cvetka baš smo to htjeli. On je izvrstan glumac, glumac koji ima najintenzivniji duhovni život od svih koje znam! Da će Dijana Vidušin biti pravi izbor to sam znao čim sam je vidio na kavi, a za Sašu nisam nikako htio klasičnog protagonista što su mi mnogi sugerirali, tražio sam nemoguće i to sam našao. Baš sam ponosan na Cvetka! U Hrvatskoj imate dvjesto i pedeset glumaca i bila bi prava šteta ne promisliti dobro koji najbolje odgovara kojem liku. Moj je bio pravi izbor.

Glumica Dijana Vidušin u ulozi Ines Neopisiv osjećaj u Areni

Više ste u kazalištu nego na filmu. Ovo vam je prva velika uloga u filmu i važno iskustvo. Kakvim ga opisujete?

Iskustvo je odlično! To je bio moj prvi veći posao na filmu, bilo je dosta naporno i fizički i psihički, ali kada ispadne dobro onda je čovjek itekako zadovoljan. I kada ti se čini da ne možeš puno napraviti, istodobno sam radila predstavu u kazalištu i ovaj film, potruđiš li se sve uspiješ.

Interakcija vas i partnera u filmu Nenada Cvetka kao Saše, zanimljiva je i lijepa u nekoj svojoj duhovitosti.

Meni je isto bio duhovit taj naš spoj, a u tom «nespojivom spoju» i jest specifičnost filma. Nenad

Cvetko je i kao kolega i kao glumac super, prvi smo put zajedno radili, ali odmah smo se našli. Imali smo probe, pokušali ući u te situacije, bilo je to dovoljno da neke stvari izađu iz tebe van.

I vi ste dijete Pule, dijete Festivala. Je li vas obitelj gledala na premijeri filma u Areni?

-O bila je, bila! Ima nas cijela jedna skupina glumaca iz Pule, bila je jako plodna ta naša generacije iz 1996. Počeli smo u INK-u, a naravno da je i Festival imao utjecaja, s njim smo rasli. Očekivala sam to. No, onaj osjećaj pune Arene i nas na pozornici iza filma...bio je to neopisiv osjećaj.

Glumac Nenad Cvetko u ulozi Saše U Saši se svatko može prepoznati, barem malo

Nekako ste šutljivi. Volite li uopće pričati o filmu?

Pa... nisam baš razgovorljiv ni inače.

A jeste li zadovoljni poslom koji set napravili u *Ljubavnom životu domobrana*?

Lagao bih kad bih rekao da nisam. Možda bih se mogao malo požaliti na uvjete, i što nije bilo malo većih priprema i više vremena za ponoviti neke stvari. Bilo je dosta naporno raditi, imali smo najmanje deset dana noćnog snimanja u teretani u vrijeme kad ona ne radi, a teško je u poslu zamijeniti dan za noć. To je bilo naporno.

Odakle ste «izvukli» lik svoga Saše?

U tom bi se liku, barem u nekom njegovom segmentu, svatko mogao pronaći. Naravno da sam njegove elemente našao i u samom sebi. Svi smo mi imali neke svoje nesigurnosti bez obzira na pojavnost i ono što dajemo prema vani. Tu nesigurnost često donosi okruženje, ljudi oko tebe koji djeluju prijeteći i ne samo što postaješ nesiguran nego te sve to dovodi u dvojbu jesu li možda oni u pravu, a ti u krivu.

Odskače li ta uloga od onih koje ste do sada radili?

Pa, ja sigurno neću igrati Jamesa Bonda ili velikog ljubavnika, ja uvijek igram likove koji su malo «pomaknuti» u društvenom ili mentalnom smislu. A ovdje sam, evo, igrao ljubavnika.

Direktor fotografije Vedran Šamanović Lijepa atmosfera Zagreba

Zagreb na filmu koji ste snimili izgleda još ljepše...

To je ono osnovno, da kamera bude u funkciji priče, scenarija i redateljeve zamisli. Ideja je bila napraviti atmosferu grada u kojem je ugodno živjeti i u kojem likovi iz filma dobro funkcioniraju.

I vi ste posegnuli za redukcijom boja, to je izgleda trend u aktualnoj hrvatskoj produkciji. Što je vas motiviralo na taj postupak?

Moguće je da se dogodilo nekoliko filmova s takvim postupkom, možda to i jest neki trend, ne negiram. Što se mene tiče, moj je motiv je bio napraviti *hommage* filmovima koji su nastali prije više desetaka godina, a pričali su o dobrim ljudima i obrađivali «dobre» teme.

NAGRADE 56. FESTIVALA IGRANOG FILMA U PULI

Ocjenjivački sud Nacionalnog natjecateljskog programa u sastavu:

Zrinko Ogresta, predsjednik

Vlasta Knezović, članica

Bruno Kragić, član

Vlatko Perković, član

Josip Podvorac, član

dodijelio je, uz obrazloženja, slijedeće nagrade igranim filmovima Nacionalnog programa;

Velika Zlatna Arena za najbolji film dodjeljuje se Stanislavu Babiću, producentu filma METASTAZE redatelja Branka Schmidta.

Film se nametnuo kao osobita psihološka studija skupine urbanih marginalaca obilježenih brojnim ožiljcima ovdašnje zbilje. Odlikuje se besprijekornim osjećajem za organizaciju kadra i scene kojima je ostvario uvjerljivo prožimanje dokumentarističkih i igranih komponenti.

Hypo banka dodjeljuje Branku Schmidtu, redatelju filma METASTAZE kojemu je ocjenjivački sud 56. festivala igranog filma u Puli dodijelio Veliku Zlatnu Arenu za najbolji film Festivala nagradu u iznosu od 30.000,00 kn.

Zlatna Arena za režiju dodjeljuje se Zvonimiru Juriću i Goranu Deviću za film CRNCI.

Za preciznost i razrađenost svih oblika filmskog izlaganja kojima su dosegli rijetku redateljsku razinu pri obradi ogoljele priče.

Zlatna Arena za scenarij dodjeljuje se Antoniju Nuiću za film KENJAC.

Za osobit smisao u ocrtavanju slojevitih obiteljskih odnosa te dramaturšku zaokruženost cjeline.

Zlatna Arena za najbolju glavnu žensku ulogu dodjeljuje se Dijani Vidušin za ulogu Ines u filmu LJUBAVNI ŽIVOT DOMOBRANA redatelja Pave Marinkovića.

Za šarmantnu i duhovitu glumu kojom je osobitom prirodnošću ostvarila lik urbane djevojke u dilemama koje donosi suvremena svakodnevnica.

Zlatna Arena za najbolju glavnu mušku ulogu dodjeljuje se Reneu Bitorajcu za ulogu Krpe u filmu METASTAZE redatelja Branka Schmidta.

Za intenzivnu i dinamičnu kreaciju kojom je u nepopustljivom tempu dočarao nemir i brutalnost lika.

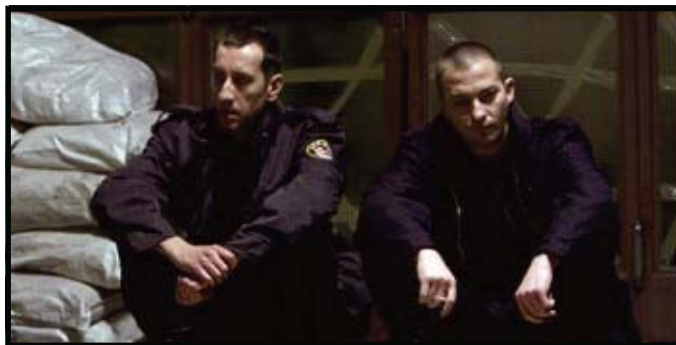
Zlatna Arena za najbolju sporednu žensku ulogu dodjeljuje se Leni Politeo za ulogu Babe u filmu U ZEMLJI ČUDESA redatelja Dejana Šorka.

Za briljantnu glumačku minijaturu u kojoj u razmjerno kratkom vremenu potpuno ovlada prizorom te ključno pridonosi njegovoj autentičnosti.

Zlatna Arena za najbolju sporednu mušku ulogu dodjeljuje se Nikši Butijeru za ulogu Šarana u filmu CRNCI redatelja Zvonimira Jurića i Gorana Devića.

Za razrađenu glumačku kreaciju u kojoj je prigušenim sredstvima sugerirao unutrašnji nemir ispod izvanjske smirenosti lika.

Broj Zlatnih arena za nagrađene hrvatske filmove:	3 – LJUBAVNI ŽIVOT DOMOBRANA 2 – U ZEMLJI ČUDESA
3 – METASTAZE	
3 – KENJAC	
3 – CRNCI	

Zlatna Arena za kameru dodjeljuje se Mirku Pivčeviću za film KENJAC redatelja Antonia Nuića.

Za kolorističku ogoljelost kojom je postigao izniman lirski ugođaj i poetski preoblikovao krajolik.

Zlatna Arena za montažu dodjeljuje se Dubravku Slunjskom za film LJUBAVNI ŽIVOT DOMOBRANA redatelja Pave Marinkovića.

Za izvrsnu uporabu elipsa unutar kadrova i scena te u cijelom filmu što rezultira dinamičnim i modernim montažnim izrazom.

Zlatna Arena za glazbu dodjeljuje se Srđanu Guliću Gulu za film KENJAC redatelja Antonia Nuića.

Za melodioznost koja pospješuje emocionalnost priče i pridonosi gradaciji odnosa među likovima filma.

Zlatna Arena za scenografiju dodjeljuje se Velimiru Domitroviću za film LJUBAVNI ŽIVOT DOMOBRANA redatelja Pave Marinkovića.

Za uvjerljivu scenografiju koja nepogrešivo slijedi blago poetičan duh filma.

Zlatna Arena za kostimografiju dodjeljuje se Doris Kristić za film U ZEMLJI ČUDESA redatelja Dejana Šorka.

Za svestranu kreaciju kostima kojima je pokazala raznolikost suvremenih društvenih slojeva.

Posebna Zlatna Arena za masku dodjeljuje se Jasni Rosini za film METASTAZE Branka Schmidta.

Za odmjerenu masku kojom je pridonijela upečatljivosti likova i njihovih stanja.

Posebna Zlatna Arena za ton dodjeljuje se Dubravki Premar za montažu zvuka u filmu CRNCI redatelja Zvonimira Jurića i Gorana Devića.

Za majstorsku orkestraciju šumova kojom je znatno osnažila ugođaj i doživljaj filma.

Posebna Zlatna Arena za specijalne efekte – nije dodijeljena.

Vjesnikova nagrada Breza za najboljeg debitanta dodjeljuje se Lani Barić za glavnu žensku ulogu u epizodi Žuti mjesec redatelja Zvonimira Jurića u omnibusu ZAGREBAČKE PRIČE.

Za suptilan a širok raspon u sugeriranju emocionalnih stanja lika mlade i očigledno ostavljene trudnice.

Tvrтка Kodak dodjeljuje Mirku Pivčeviću, dobitniku Zlatne Arene za kameru u filmu KENJAC redatelja Antonia Nuića nagradu u iznosu od 1.500 EUR.

Nagrada se dodjeljuje u formi diplome, a omogućuje dobitniku nabavu KODAK negativ vrpce u navedenom iznosu i u specifikaciji prema vlastitom izboru.

Nagrada OKTAVIJAN

Hrvatskog društva filmskih kritičara za najbolji hrvatski dugometražni igrani film

dodjeljuje se filmu KENJAC redatelja Antonia Nuića s prosječnom ocjenom 4,11

1. KENJAC, redatelja Antonia Nuića – 4,11

2. METASTAZE, Branka Schmidta – 4,0
3. CRNCI, Zvonimira Jurića i Gorana Devića – 3,59
4. ZAGREBAČKE PRIČE, Nebojše Slijepčevića, Matije Klukovića i Gorana Odvorčića, Ivana Sikavice, Branka Ištvanića, Zvonimira Jurića, Ivana Ramljaka i Marka Škobalja, Daria Pleića, Igora Mirkovića, Zorana Sudara – 3,0
5. BLIZINE, redatelja Zdravka Mustača – 2,53
6. LJUBAVNI ŽIVOT DOMOBRANA, Pava Marinkovića – 2,41
7. U ZEMLJI ČUDESA, Dejana Šorka – 2,33
8. VJERUJEM U ANĐELE, Nikše Sviličića – 2,31
9. ČOVJEK ISPOD STOLA, Nevena Hitreca – 2,0
10. PENELOPA, r Bena Ferrisa – 1,75

Nagrada Hrvatskog društva filmskih kritičara. za najbolji igrani film u Međunarodnom programu dodjeljuje se filmu LJUBAVNICI redatelja Jamesa Greya s prosječnom ocjenom 4,50

1. LJUBAVNICI – 4,50

2. Ravnica u plamenu – 4,33
3. Absurdistan – 4,25
4. Ahil i kornjača – 4,17
5. Zarobljenik – 4,00
6. Inspektor Bellamy – 3,86
7. Tulpan – 3,83
8. Raj je zapadno – 3,67
9. Transsiberian – 3,50
10. Povratak u Brideshead – 3,29
11. Ubojica – 3,29
12. Francuski žigolo – 3,17
13. Krajolik br. 2 – 2,83
14. Voljela sam te toliko dugo – 2,67
15. Krvava grofica – 2,60
16. Modrobradi – 2,40

Žiri mladih filmofila u sastavu:

1. **Marija Škrlec**, predsjednica
2. **Mateja Brodarić**
3. **Matej Bunić**
4. **Tomislav Kvaternik**
5. **Tomi Miladinović**
6. **Livio Rajh**
7. **Goran Ribarić**
8. **Marina Starčić**
9. **Iva Tomac**
10. **Ivana Vinko**

donio je slijedeću odluku:

Nagrada Žirija mladih filmofila za najbolji film Međunarodnog natjecateljskog programa dodjeljuje se Costa-Gavrasu redatelju filma RAJ JE ZAPADNO

1. Raj je zapadno - 45

2. Ljubavnici - 41
3. Zarobljenik - 39
4. Krajolik br. 2 - 37
5. Ahil i kornjača - 37
6. Povratak u Brideshead - 36
7. Voljela sam te toliko dugo - 34
8. Ravnica u plamenu - 32
9. Francuski žigolo - 32
10. Tulpan - 30
11. Transsiberian - 30
12. Krvava grafica - 29
13. Inspektor Bellamy - 28
14. Absurdistan - 28
15. Ubojica - 28
16. Modrobradi - 23

Nagrada Žirija mladih filmofila za najbolji film Nacionalnog natjecateljskog programa dodjeljuje se Branku Schmidtu redatelju filma METASTAZE

1. METASTAZE, redatelja Branka Schmidta 45

2. U ZEMLJI ČUDESA, redatelja Dejana Šorka 42
3. KENJAC, redatelja Antonia Nuića 35
4. LJUBAVNI ŽIVOT DOMOBRANA, redatelja Pava Marinkovića 34
5. CRNCI, redatelja Zvonimira Jurića i Gorana Devića 34
6. ZAGREBAČKE PRIČE, redatelja Nebojše Slijepčevića, Matije Klukovića i Gorana Odvorčića, Ivana Sikavice, Branka Ištvančića, Zvonimira Jurića, Ivana Ramljaka i Marka Škobalja, Daria Pleića, Igora Mirkovića, Zorana Sudara 32
7. ČOVJEK ISPOD STOLA, redatelja Nevena Hitreca 28
8. VJERUJEM U ANĐELE, redatelja Nikše Sviličića, 25
9. BLIZINE, redatelja Zdravka Mustaća 24
10. PENELOPA, Ben Ferris, 21

ZLATNA VRATA PULE

Nagrada publike u Areni

Glasovanjem za Nacionalni program prikazan u Areni, publika je dodijelila nagradu publike filmu VJERUJEM U ANĐELE redatelja Nikše Sviličića

1. VJERUJEM U ANĐELE, redatelja Nikše Sviličića, 4,57

2. U ZEMLJI ČUDESA, redatelja Dejana Šorka 4,41
3. KENJAC, redatelja Antonia Nuića 4,31
4. METASTAZE, redatelja Branka Schmidta 4,03
5. ZAGREBAČKE PRIČE, redatelja Nebojše Slijepčevića, Matije Klukovića i Gorana Odvorčića, Ivana Sikavice, Branka Ištvančića, Zvonimira Jurića, Ivana Ramljaka i Marka Škobalja, Daria Pleića, Igora Mirkovića, Zorana Sudara 3,77
6. ČOVJEK ISPOD STOLA, redatelja Nevena Hitreca 3,77
7. LJUBAVNI ŽIVOT DOMOBRANA, redatelja Pava Marinkovića 3,43
8. CRNCI, redatelja Zvonimira Jurića i Gorana Devića 3,20

Nagrade popratnog programa 640x480max

Tročlani žiri u sastavu:

Jakov Kosanović, filmski kritičar

Zoran Stajčić, urednik rubrike Showbizz na portalu Dnevnik.hr

Matija Debeljuh, video umjetnik

donio je Odluku o dodjeljivanju nagrade Partnera Festivala, T-Coma:

1. LUKI KIVELI, autoru Radničke klase, LCD televizor LG 37 LH 3000, godinu dana MaxTv-a, te prigodan promotivni poklon

2. BERISLAVU SCHEJBALU, autoru filma Agneza se kupu, posebnu nagradu

a po glasovima publike najbolje je ocijenjen

DAVID BAGARIĆ, autoru Koraka, kojemu se dodjeljuje nagrada Partnera Festivala: godinu dana Maxtv-a, te prigodan promotivni poklon

Nacionalni natjecateljski program

Gledatelji u Areni o filmu u Nacionalnom programu *Ljubavni život domobrana*

BOJAN MARTINČIĆ (27)

Dobar film. Sviđa mi se što je Saša tako smotan, ali simpatičan. A i glazba je odlična. Ta tema koja prati cijeli film sjajno mi je legla. Ines koju tumači Dijana Vidušin me oduševila. Pokazala se kao veći muškarac od Saše.

VJERAN RAĐA (20)

Nisam baš oduševljen, film mi je pomalo statičan. Ništa konkretno se ne događa, nisam percipirao ni početak ni kraj. Prikazuje se samo dio nečega, jednog života, koji nema završetak. Pojedine likove nisam ni shvatio, kao što je general.

MAJA ROIĆ (19)

Film je prikazao čovjeka onakvim kakav jest i to mi se jako sviđalo. Mislim da su se mnogi u publici mogli prepoznati u Saši i Ines. Moram pohvaliti glazbu koja je stvarno izvrsna i svemu daje jednu veseliju notu. Također i gluma, pogotovo Dijane Vidušin koja je u filmu vrhunska.

Gledatelji u Areni o filmu u Nacionalnom programu *Metastaze*

MARTINA REŠKOSKI (18)

Još imam podijeljeno mišljenje o filmu. Surov je i opak, pokazuje sve ono što nitko ne želi primijetiti, a oko nas je. Moram pohvaliti briljantnu glumu Renea Bitorajca, koji je zbilja jako dobro utjelovio lik jednog nasilnika, i isto tako Franju Dijaka, koji me i prije oduševio svojim glumačkim mogućnostima.

ALAN ČAČE (19)

Uistinu odličan film. Nisam nešto tako očekivao od hrvatskog filma. Odnos ljudi u velikom gradu, i sve ono loše u ljudima prikazano je veoma uvjerljivo. Autentično. Svi znaju da postoje takvi ljudi, ali je još brutalnije kada to vidimo iz ovoga kuta. Pohvala scenaristu i redatelju.

KORNELIJE ILOVAR (34)

Svidio mi se film, pogotovo njihov specifični vokabular. Dobar prikaz zagrebačkog života i onoga što nas okružuje. Nemam nikakvih zamjerki.

anketirale Nicole Vojak i Ana Miljanić

GLUMCI NA FESTIVALU

Među mnogobrojnim upečatljivim glumačkim izvedbama na ovogodišnjem Festivalu u Puli svojim su se nastupima istaknuli i Slaven Knezović iz filma Zagrebačke priče te Rene Gjoni iz filma U zemlji čudesa.

Mostarac glumi na romskom, Newyorčanin na hrvatskom

razgovarale: Jordanka Grubač i Nicole Vojak

Slaven Knezović, glumac u filmu *Recikliranje u sklopu Zagrebačkih priča*

U prvi mah gledatelj će promisliti - *gle, odličnog naturščika!* - kad vas vidi u *Recikliranju*, jednoj od zagrebačkih priča...

...da...(smijeh) to svi kažu, pa dobro... to valjda tako mora biti. Ja ipak nisam naturščik, Akademiju sam počeo u Sarajevu a završio u Zagrebu, a ova uloga u *Recikliranju*, e, iza toga se krije puno, puno rada, bilo je teško raditi na stranom jeziku, u ovom slučaju romskom. Al, vidio sam da mogu i to, da se mogu izraziti na bilo kojem jeziku.

Kako je bilo raditi film u okruženju ljudi s ruba u svakom smislu, na lokacijama deponija ili najsićnijima deponiju?

To je divno iskustvo koje me oduševilo, fasciniralo, privuklo svojom neobičnošću, u tom Kozari Boku otkrio

sam novi i paralelni svijet. Dakle, nije se dogodila samo ova filmska priča o paralelnom svijetu velegrada već sam, radeći na njoj, i ja *stekao* svoj paralelni svijet... Bude li film išao dalje pod naslovom Zagrebačke priče... mislit će publika, pa ovo je Calcuta! Mislili smo da takvi prizori postoje samo ondje, ali, evo, imamo i mi svoju Calcutu i to imamo dvije priče iz Kozari Boka u ovom filmu.

Paralelni svijet pod svjetlima reflektora...

Da, osvjetljen reflektorima. Tamo žive ljudi puni topline, specifičnog mentaliteta i navika i kulture, i sada kad sam sve to vidio i upoznao, sad mi je pravo čudo da neki redatelj već nije napravio kao cjelovečernji film za to sigurno ima potencijala. Bogme, ako ništa, sam ću ga producirati!

Rene Gjoni, glumac u filmu *U zemlji čudesa*

Newyorčanin ste hrvatskog podrijetla, nemate fiksni ansambl u kojemu radite, a sebe definirate kao slobodnog umjetnika. Kako je došlo do Vaše suradnje s redateljem Dejanom Šorkom?

Redatelj pobjedničkog filma

Branko Schmidt stigao u Pulu u pravom trenutku: *Metastaze* nagrađene Velikom zlatnom arenom

Sebe definiram baš tako, kao slobodnog umjetnika. Usudio bih se reći preslobodnog. Što se redatelja tiče, poznajemo se od ranije. Bio je kod mene na večeri jednom prilikom u Zagrebu. Pričali smo, onako bez obveza, i onda mi je rekao da ima scenarij s ulogom koja bi mi savršeno odgovarala. Pristao sam bez razmišljanja.

Kako opisujete suradnju sa svojom malom kolegicom Marijom Stjepanović.

Mala je Marija sjajna i izvrsno se podnosila naporna, noćna snimanja. Ja sam također počeo glumiti kao mali, s jedanaest godina. Znači, bio sam otprilike njezine dobi sama. Osobno dobro sam se snašao u svojoj ulozi i jako mi se sviđjela.

Ovo vam nije prvi put na Festivalu, a zasigurno ni posljednji...

Tako je. Bio sam prvi put prije nekoliko godina s filmom *Dva igrača s klupe*, također u režiji Dejana Šorka. Trenutačno imam nekoliko projekata u Hrvatskoj. Moj je otac vlasnik antikvarijata u Hrvatskoj, a obitelj mi živi u Zagrebu. U planu su mi projekti s redateljima Krstom Papićem i Filipom Šovagovićem. Također, imat ću malo veću ulogu u sapunici koja je trenutno u nastajanju, *Dolina sunca*. I u njoj ću glumiti Amerikanca.

HRVATSKI FILMSKI FOKUS

Održan razgovor o hrvatskoj filmskoj produkciji

U subotu je u dvorani Circola održan Okrugli stol Hrvatskog filmskog fokusa na kojem su selektori međunarodnih festivala, strani novinari i kritičari umjetničkom ravnateljju Zlatku Vidačkoviću i novinarima iznijeli svoje dojmove o ovogodišnjoj hrvatskoj produkciji. Iako vrlo različitih stavova i stupnja poznavanja hrvatske kinematografije, Fokusovci su oko jednog bili složni: u «fokusu» su im ostali *Crnci*, *Kenjac* i *Metastaze*, te će vjerojatno putovati na Festival u Novi Sad i u Bitolu, dok ravnatelj festivala istočnoeuropskog filma u Cottbusu, Roland Rust nije želio otkriti svoje favorite. Iako su gotovo svi bili impresionirani količinom filmova za jednu malu zemlju i oduševljeni Festivalom i organizacijom, neki Fokusovci su pokušali dati smjernice za budućnost. Tako je Ronald Bergan, kritičar londonskog lista *The Guardian* upozorio na potrebu samokritičnosti te ustrajavanja na kakvoći i uvođenju stranih članova ocjenjivačkog suda. Roberto Olla, izvršni direktor Euroimagesa istaknuo je pak prednost koprodukcija na ovim prostorima koji dijele sličnu kulturu i jezik.

Izjave sudionika

Frederic Boyer, umjetnički ravnatelj Dvotjedna redateljja (Quinzaine), Cannes

Iz ovogodišnje filmske produkcije izdvojio bih filmove *Crnci* i *Metastaze*. *Crnci* su me dojmili razrađenošću mizanscene i odličnim glumačkim izvedbama, a i *Metastaze* imaju slične adute. Ono što je zajedničko ostalim filmovima je da se počesto prevelika pozornost posvećuje sukobima, odnosno dijaloškim scenama pri čemu se zaboravlja na način na koji likovi u sebi proživljavaju takve mučne dramske trenutke. To su kadrovi koji nerijetko nedostaju dok s druge strane postoje suvišni kadrovi praznog hoda nefokusirane pozornosti vrlo dobrih glumaca kojima su redatelj i snimatelj trebali dati preciznije upute.

Aliona Shumakova, predselektorica za Istočnu Europu Festivala u Veneciji

Vrlo korisna novina ovogodišnjeg Festivala igranog filma u Puli je odlično organizirani Hrvatski filmski fokus, posebice njegov program filmova u nastanku, koji mi je pružio mogućnost da upoznam situaciju u hrvatskoj kinematografiji u kratkom prezentaciji svakog projekta. Ono što je za mene kao selektoricu najvažnije jesu osobni kontakti i mogućnost upoznavanja s producentima i redateljima. Jedna od najboljih vijesti ovogodišnjeg Festivala je da je unatoč krizi šest filmova u fazi postprodukcije. Bilo je lijepo vidjeti da iskusni redatelji kao što su Matanić i Radić rade na svojim novim projektima, ali i da se javljaju nova imena kao što je Nevio Marasović čiji film *Show Must Go On* nakon viđenog isječka s nestrpljenjem očekujem.

Eva Zaoralova, umjetnička ravnateljica Festivala u Karlovym Varyma

Pomalo mi je neugodno iznositi vrijednosne sudove budući da se moj rad na festivalima sastoji od selekcije filmova a ne u izjavama o kvaliteti lokalne kinematografije općenito te se u to neću upuštati. Ipak, ono što mogu primijetiti je da je hrvatska kinematografija puna glumačkog potencijala jer su glumačke izvedbe u filmovima koje sam vidjela mahom vrlo dobre, no problem je u tome da se često moraju nositi s scenarijima i redateljima koji ne znaju u potpunosti iskoristiti njihov potencijal. Najviše su i se svidjeli *Crnci* i *Metastaze*, jer je riječ o filmovima koji jedini imaju međunarodni potencijal.

Roland Rust, ravnatelj festivala istočnoeuropskog filma u Cottbusu

Dojmio me je porast broja filmova proizvedenih u Hrvatskoj tijekom proteklih dvanaest mjeseci. Posebice bih izdvojio raznolikost tema i stilskih pristupa kao i općenito visok standard zanatskog umijeća i tehničkih vještina filmaša. Držim da su tri do četiri filma (od deset proizvedenih) pogodna za svjetske filmske festivale vrlo dobar rezultat. Općenito govoreći Festival igranog filma u Puli još se jednom dokazao kao idealno mjesto za prikaz nacionalne produkcije kao i odlično mjesto za daljnju promociju hrvatske kinematografije.

Sergei Lavrentiev, programski direktor Tarkovski filmskog festivala, Ivanovo

Drago mi je da je jedan od ponajboljih hrvatskih redatelja, moj prijatelj Branko Schmidt i njegov producent Stanislav Babić konačno su dobili Veliku zlatnu Arenu. Mislim da su je u potpunosti zaslužili. Njihova priča podsjeća na onu Larsa von Triera ili Thea Angelopoulosa u Cannesu. Iskrene čestitke.

Annamaria Percavassi, umjetnička ravnateljica Alpe-Adria festivala u Trstu

Za mene je bilo pozitivno iskustvo biti dio Hrvatskog filmskog fokusa jer sam otkrila autora čiji rad nisam prije poznavala. Riječ je o Zvonimiru Juriću koredatelju filma *Crnci* koji me duboko dirnuo i redatelju prekrasnog kratkog filma *Žuti Mjesec* kojeg ću pozvati i na svoj festival. Vidjela sam i novu energiju redatelja Branka Schmidta u filmu *Metastaze*, a riječ je autoru čiji rad već dugo pratim i poštujem i koji će s tim filmom zasigurno pronaći put do većeg broja međunarodnih festivala. Cijenim i humanost Dejana Šorka u oporjoj priči o Alici *U zemlji čudesa*. Dakle ovogodišnji je Festival donio tri dobra filma za koje se nadam da će imati i distribuciju izvan Hrvatske i nastojat ću ime u tome pomoći

Blagoja Kunovski umjetnički direktor Festivala u Bitoli i kritičar MRTV i Sinopsisa

Bilo je jako lijepo nakon gotovo dvadeset godina ponovo doći u Pulu i na Hrvatskom filmskom fokusu upoznat najnovije hrvatske filmove. Ideja tog programa kao i ugledni inozemni gosti pristigli u Pulu kako bi u njemu sudjelovali jamstvo su festivalskog života ovogodišnje hrvatske filmske produkcije. Kao umjetnički direktor Festivala Braća Manaki u Bitoli kao najizglednijeg kandidata za našu konkurenciju od viđenog izdvoji bih film *Metastaze* redatelja Branka Schmidta.

Will Tizard, novinar, Variety

Hrvatski film odiše novom energijom koja se očituje kako brojem filmova na ovogodišnjem Festivalu u Puli tako i razino produkcije, složenosti scenarija koja koja je posebice vidljiva u filmovima *Crnci*, *Kenjac* i *Metastaze*. Rad Hrvatskog audiovizualnog centra bit će ključan za nastavak tog vala jer treba pružiti potporu i omogućiti razvoj talenata. Snažne dramatične priče koje trebaju ispričati filmaši uz dokazanu vizualnost i ostale filmske elemente čine da je bar jedna pozitivna stvar konačno izašla iz mračnih godina nedavne prošlosti. Viva Pula!

Vladan Petković, novinar Screen Internationala i Cineuropa

Nakon tri uzastopne godine u Puli vidim da se razina kvalitete u hrvatskoj kinematografiji održava dok kvantiteta istodobno raste. Prethodne dvije godine vidio sam po dva dobra filma u Nacionalnom programu, a ih je godina donijela tri: *Kenjac*, *Metastaze* i *Zagrebačke priče*. Pritom moram napomenuti da u trenutku pisanja ovog teksta još nisam pogledao *Crnce* od kojih dosta očekujem. S raspodjelom nagrada ne slažem se u potpunosti jer mislim da je *Kenjac* najbolji film festivala i da je nepravедno zaobiđen njegov izniman glumački ansambl.

Anna Franklin, direktorica portala Film New Europe

Ovo je bio moj prvi dolazak u Pulu i iznimno me je dojmila dobra organizacija Festivala i Hrvatskog filmskog fokusa. Stigla sam u zanimljivom trenutku razvoja hrvatske filmske proizvodnje i mogla svjedočiti prvoj žetvi filmova proizvedenih po novom sistemu financiranja preko Hrvatskog audiovizualnog centra. Rekordan broj novih

filmova oduševio me je i stoga što hrvatski filmaši ne igraju na sigurno nego su spremni riskirati i suočiti se s teškim temama. Moj osobni favorit bila je drama *Crnci* zbog sjajne glume i čvrste strukture, a izdvojila bih i *U zemlji čudesa* u kojoj su glumački nastupi također sjajni. Film *New Europe* nastavlja pratiti hrvatsku kinematografiju kako člancima o Festivalu i Hrvatskom filmskom fokusu tako i kroz izvještaje našeg hrvatskog dopisnika.

Ronald Bergan, filmski kritičar, The Guardian, London

Rijetko je naći dojmivije mjesto za održavanje filmskog festivala no što je to Pula sa svojom spektakularnom Arenom koju iz večeri u večer gotovo do posljednjeg mjesta ispunja raspoložena, mahom domaća, publika. Bez obzira da li srdačan aplauz na kraju projekcije označava potporu viđenom na filmskom platnu ili je riječ o potpori *našima*, kao primjerice na nogometnim utakmicama, veličanstvena atmosfera koja podsjeća na gladijatorske igre tjera VIP ložu da svoje palčeve usmjerava gore i dolje.

Jean Roy, filmski kritičar, L'Humanite, Pariz

Bilo je veliko zadovoljstvo biti u Puli i i vidjeti filmove u Areni. Oduševila me je brojnost i različitost naslova, uključivši kratke, animirane i neke vrlo obećavajuće filmove u nastanku. Sa zadovoljstvom sam ustanovio da je neprijateljstvo iz razdoblja nedavnog rata zamijenjeno suradnjom susjednih zemalja na filmskim projektima, a to može samo koristiti hrvatskoj kinematografiji i kao i kinematografiji susjednih zemalja, da prošire svoje tržište i razviju prave, velike priče.

Gabriele Barrera, filmski kritičar, Best movie, Milano

Što se može ponijeti kući iz ovog prekrasnog istarskog grada? Lako je reći. Publika koja ispunjava pulsku Arenu i koja plješe, ovdje, na 56. festivalu igranog filma u Puli, izgleda poput huligana kinematografije, a ne samo kao obični filmofili koji žele iskusiti otkrivanje nove Venecije ili Cannesa. Entuzijazam koji se udiše na Festivalu u Puli ne može se pronaći na festivalima u mojoj Italiji, a isti je slučaj i s bajkovitim filmovima poput *Vjerujem u anđele*, mračnih *Crncaca*, obiteljske drame *Kenjac*, nasinih *Metastaza*, i uvjerljivog *Ljubavnog života domobrana*. Ovdje se film slavi i pohodi poput rock-koncerta, film je tradicija i slavlje; koji se talijanski festival može podičiti takvim iskonskim entuzijazmom?

Dubravka Lakić, filmska kritičarka, Politika, Beograd

Moji favoriti u ovogodišnjoj hrvatskoj filmskoj produkciji bili su *Crnci*, *Kenjac* i *Metastaze*. Prostor mi ne dopušta da svoje mišljenje detaljnije obrazložim no svakako bih naglasila da hrvatska kinematografija *razbudila* i da ima sjajne glumce, odlične direktore fotografije, ali i dobru scenarijsku bazu. Hrvatski filmski fokus bio je odlična prigoda za upoznavanje s novim hrvatskim filmovima i drago mi je da sam u njemu mogla sudjelovati.

Festival igranog filma u Puli posebno se zahvaljuje na suradnji pulskim javnim službama:

**Dobrovoljno vatrogasno društvo
Pula
HEP, Elektroistra Pula**

Istarski domovi zdravlja

Javna vatrogasna postrojba Pula

Lučka kapetanija Pula

Lučka uprava Pula

MUP Pula, Policijska postaja Pula

**MUP Pula, Postaja prometne
policije**

**Obrtnička komora Istre,
Udruženje obrtnika Pula**

Pulaparking d.o.o.

Pulapromet d.o.o

Pula Herculanea d.o.o.

I posebna zahvala:

Nebojša Subanović

Meteo-Info d.o.o.

Weather Forecast Presentations

**Poljana Z. Mikine 46, 10000 Zagreb,
Croatia**

Roberto Olla, izvršni ravnatelj Eurimagesa

Lokalne priče univerzalnog potencijala

razgovarao: Goran Ivanišević

Euroimages je fond Vijeća Europe za koprodukcije, distribuciju, izložbe i digitalizaciju europskih kinematografskih radova s ciljem promocije europske filmske industrije i ohrabrivanja distribucije filmova i njegovanja kooperacije među profesionalcima. Sjedište Euroimagesa je u Strasbourgu u Francuskoj. Roberto Olla, izvršni ravnatelj Eurimagesa gost je ovogodišnjeg Festivala igranog filma u Puli gdje je održao okrugli stol s hrvatskim producentima.

Koji su bili ciljevi okruglog stola koji ste održali s hrvatskim producentima?

Fond je osnovan 1989. i trenutačno ima 33 države članice. Kako svaka država članica ima svoje specifičnosti najbolji način za njihovo upoznavanje jest osobni kontakt s producentima. Festivali, poput ovog u Puli koji su slavile filmske umjetnosti, mjesta su okupljanja producenata i stoga idealna za takvu vrst kontakata. Kako se Euroimages također mijenja i nastoji biti što bliže producentima tako je kontakt s producentima od iznimne važnosti jer on može povećati učinkovitost same organizacije Euroimagesa.

Dosad je nekolicina hrvatskih projekata dobila potporu Euroimagesa.

Kao što je poznato osnovni uvjet da bi projekt dobio potporu jest da je riječ o međunarodnoj koprodukciji. Od projekata u kojima je većinski ili manjinski sudjelovala Hrvatska potporu su dobili *Karaula* Rajka Grlića, *Ničiji sin* Vinka Brešana, *Neka ostane među nama* Rajka Grlića, *Neke druge priče* omnibus pet redateljica s prostora bivše zajedničke države u kojem iz Hrvatske sudjeluje Ivona Juka i novi projekt redateljice Jasmine Žbanić u kojem je hrvatska manjinski koproducent.

Kakav bi bio idealan projekt koji bi dobio potporu Euroimagesa?

Idealan projekt bila bi primjerice priča koja se smještana lokalno, a koja istodobno ima i univerzalni potencijal. Takav projekt siguran sam ne bi imao problema u pronalasku stranog partnera U projektima koji dovijaju potporu Euroimagesa posebnu pozornost posvećujemo scenarijima, odnosno temi priče i načinu na koji je ona ispričana te potom mjestu gdje je smještena. Nastojimo da kakvoća ima odlučujuću ulogu pri izboru projekata koji će dobiti potporu no tu uvijek ima mjesta za poboljšanje. Tako primjerice scenarije koji nam pristižu šaljem na recenziju

Roberto Olla

scenaristima u zemljama koje nisu interesno uključene u taj projekt. U to su uključeni i hrvatski scenaristi čija su imena tajna kako bi se izbjegla bilo kakva mogućnost pritiska. Euroimages nastoji svoj rad učiniti što je moguće transparentnijim i biti što je više moguće na usluzi producentima.

Međunarodni natjecateljski program Europolis-meridijani

Vyacheslav Krikunov, glavni glumac u filmu *Zarobljenik*

Zarobljenik je film o ljepoti

razgovarao: Goran Ivanišević

Vyacheslav Krikunov stigao je u Pulu kako bi predstavio film *Zarobljenik*, svoj glumački filmski debi, u kojem je nastupio u glavnoj ulozi.

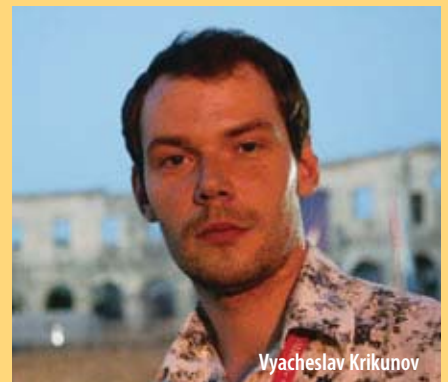
Kako je došlo do vašeg angažmana u filmu *Zarobljenik*?

Riječ je o spletu okolnosti, slučajnosti i dobre doze sreće. Naime, potičem iz Vladivostoka i na tamošnjem sveučilištu studirao sam glumu. Studentska predstava koju smo napravili svidjela se selektoru velikog međunarodnog studentskog festivala u Moskvi koji nas je uvrstio u program zadnjeg izdanja prije no što je taj festival radikalno promijenio koncepciju. Asistentica redatelja Alekseja Uchitelja bila je na predstavi i svidio joj se moj izgled i izvedba te je napravila nekoliko fotografija. Fotografije su se svidjele Alekseju Uchitelju koji mi je uvrstio u uži izbor za glavnu ulogu, a na kraju mi je dodijelio malu ulogu u *Zarobljeniku*. Već tada planirao sam preseliti se u Moskvu, a nakon što sam dobio ulogu vrlo sam brzo bio ponovo u Moskvi. Snimio sam svoju ulogu na Krimu, vratio se u Moskvu i s prijateljima dobro proslavio. Sljedećeg jutra zazvonio mi je telefon i glas s druge strane pitao je što radim iduća dva i pol mjeseca. Kad sam rekao da sam

slobodan rekli su mi da sam dobio glavnu ulogu u *Zarobljeniku* jer redatelj ipak nije bio zadovoljan glumom izabranog glumca. Poslali su auto s kojim sam cijeli dan obilazio Moskvu u potrazi za pravim brojem uniforme i ronilačkim odijelom tako da sam na Krim gdje se snimalo došao avionom u dva sata noću.

Kako su protekli prvi dani na setu?

Budući da praktički nisam imao vremena za pripremu prvi su dani bili iznimno stresni. Osim toga, već prvoga dana snimali smo scenu u kojoj se u oluji pod velikim pljuskom penjemo uz planinu, jednu od zadnjih scena u filmu. Scenu smo snimali tri dana. Bilo je vrlo hladno s temperaturama oko nule i na nas je izlivena ogromna količina vode. Bilo je iznimno naporno, a ronilačko odijelo koje nas je trebalo grijati ispod odjeće natopljeno vodom postalo je teško gotovo koliko i ja sam. Po završetku snimanja te scene svi smo bili prehladeni tako da je snimanje prekinuto na tjedan dana. Kasnije se ispostavilo da je to bila najteža scena tako da smo ostatak snimili mnogo lakše. Ipak na kraju snimanja, koje je u konačnici potrajalo tri mjeseca, nisam izdržao i rekao sam redatelju da je pravi sadist. Nije se naljutio nego mi je objasnio da je prije toga snimao dokumentarce te da je težio dokumentarističkoj uvjerljivosti. Premda se na samom snimanju nisam baš najbolje slagao s Irakiljem Mskhalaiom koji je igrao Čečena, s njim kao i s ostalim kolegama sa seta *Zarobljenika* i danas sam, zbog intenziteta proživljenog, dobar prijatelj.

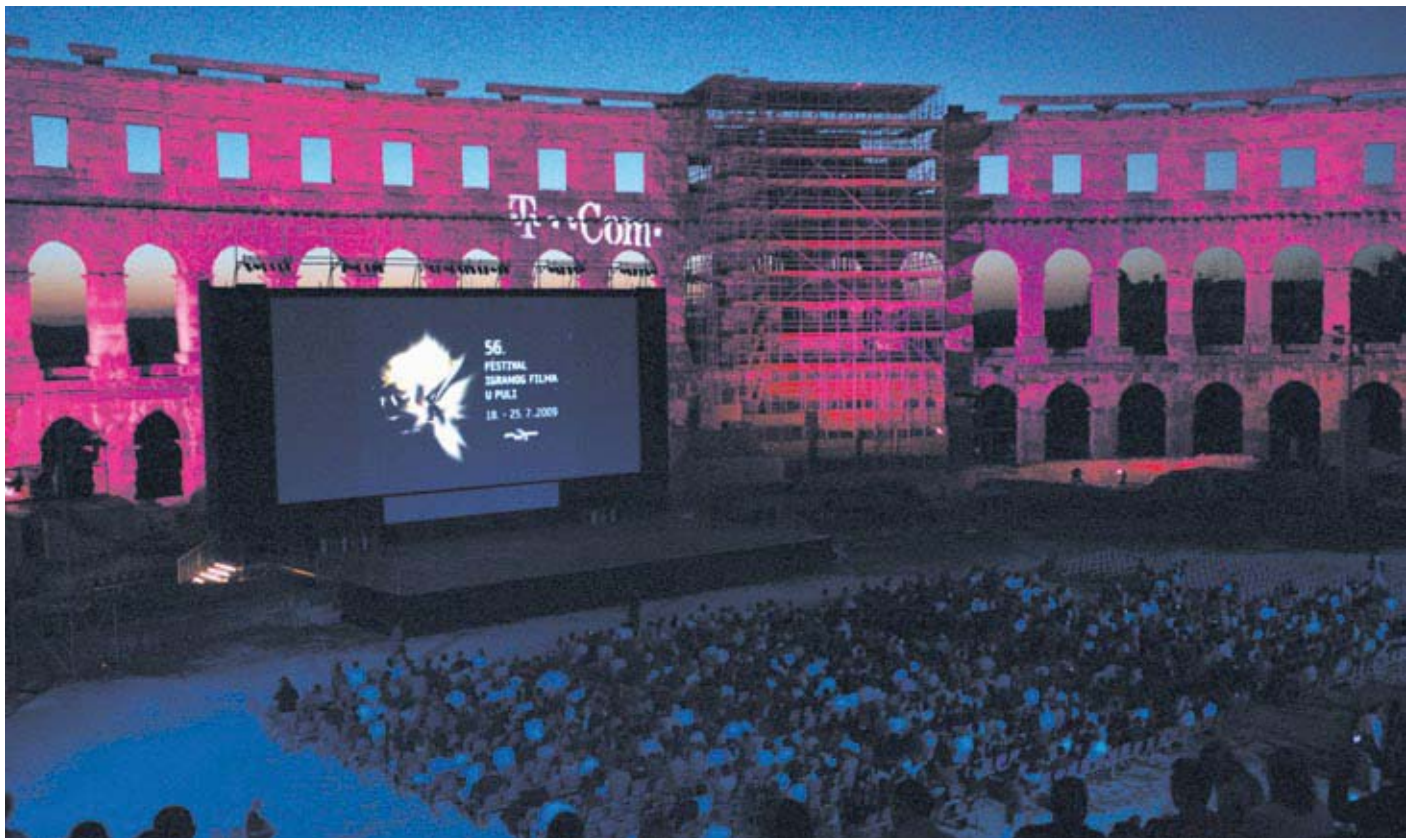
Vyacheslav Krikunov

Kakve su bile reakcije premijerne publike?

Zarobljenik je premijeru imao na ruskom nacionalnom festivalu Kinotavr. Nakon projekcije zavladao je muk i u potpunoj tišini publika je napustila dvoranu. Komentara nije bilo, ali su zato sutradan sa svih strana počele stizati pohvale. Duboko dirnuti viđenim ljudi su trebali neko vrijeme kako bi svoje emocije pretočili u riječi.

Kako se nakon *Zarobljenika* nastavila vaša glumačka karijera?

Imao sam ponudu uglednog moskovskog kazališta da se pridružim njegovom ansamblu, ali sam je odbio jer se želim posvetiti filmu. Glumio sam u novom filmu Andreja Smirnova koji se nakon trideset godina vratio režiji, a nakon devet mjeseci tehnički vrlo zahtjevnog snimanja novi filma Alekseja Uchitelja je pri kraju i nakon Pule vraćam se na set kako bi snimio zadnje kadrove.

Ponuda koja vam ide niz dlaku:

Postani MAXtv korisnik sada.
Nećemo cjepidlačiti:

**Prva 3 mjeseca
za 1 kn mjesečno!**

PDV je uključen u cijenu
Detalje ponude potražite na maxtv.t-com.hr,
0800 9000 ili T-prodajnim mjestima

T-Com je dio T-HT Grupe.

•• T •• Com ••

Služba za privatne korisnike 0800 9000, T-Centri, T-Partneri
www.t-com.hr

56. PULA

FESTIVAL IGRANOG FILMA

18.-25.07.2009.

FILM POD KOŽOM

Zahvaljujemo sponzorima

pula festival
film

Pod visokim pokroviteljstvom
predsjednika Republike Hrvatske
Stjepana Mesića

Partner Festivala

T...Com...

Medijski partner

Glavni medijski pokrovitelji

Večernji list

Glas Istre

tportal.hr

Sponzori

Medijski pokrovitelji

Međunarodni medijski pokrovitelji

Medijska suradnja

Redatelj Arsen Anton Ostojić, prošlogodišnji dobitnik Zlatne arene za režiju filma Ničiji sin nagrađenog Velikom zlatnom arenom

Vodim se filozofijom parangala

Ničiji sin prošlogodišnji je pulski pobjednik. Kako je izgledao život filma u godini nakon nagrade?

Nakon prošlogodišnjih šest arena i nagrade Oktavijan film je neprestano dokazivao i pokazivao da to nije bila slučajnost. Na neki se način otrgnuo od mene i od filmske ekipe i živio neki svoj život. Izabran je od strane posve drukčijeg ocjenjivačkog suda za hrvatskog kandidata za Oscara, proglašen je najboljim hrvatskim filmom 2008. godine na internetskom siteu *F.I.L.M. Mag* (www.film-mag.net), ja sam osobno nagrađen priznanjem Vladimir Nazor za režiju tog filma, prikazan je na dvanaestak međunarodnih festivala, a još ga nekoliko festivala još uvijek čeka. U jednom smo trenutku zastali s forsiranjem filma po festivalima, ali film se ne da, opire se našem kočenju tako da ga puštamo da ide dalje. Meni je fascinantno kako je taj film unatoč tome što uopće nije imao marketing kada je bio u distribuciji našao put do ljudi kojima se sviđa. Jako mi je drago da je film tako dobro prošao.

Što spremate u budućnosti, nakon uspjeha *Te divne splitske noći* i *Ničijeg sina*?

Ja imam filozofiju parangala, koja se sastoji u tome da bacim parangal, pa šta prvo zagriže. Na žalost film se radi novcem, a gdje i kada ćete dobiti novac, to doista unatoč najboljoj želji i umjetničkoj inspiraciji ne ovisi o meni, nego raznim natječajima i ulaganjima. Imam nekoliko projekata u pripremi, i nadam se da će sljedeći film također izazvati neku vrstu bure i biti neočekivan. Mislim da je to važno, najgore je kada čovjek napravi nešto za što svi kažu, «a, dobro». Što bi se reklo „lišo, bez punta“. Meni su čak i neke izrazito negativne reakcije na *Ničijeg sina* genijalne, jer to samo potvrđuje moju tezu „ili-ili“. I za *Tu divnu splitsku noć* je bilo takvih reakcija, mislim da je to normalno te da to tako treba biti.

Što vas privuče nekoj temi za igrani film?

Nekakve neobične priče, privlači me nešto što ima snagu publiku prikovati za ekran. Što nije obična svakodnevna priča koja se na običan svakodnevni način razvija, nego su posebni ljudi stavljeni u izvanredne situacije, iz kojih onda nastaje nešto što publiku začudi i, što je najvažnije, emocionalno dirne. To je uvijek moj cilj pri snimanju filmova, na neki način potresti gledatelja. Iako sam sada u fazi da ponajviše razmišljam o ozbiljnim temama, volio bih jednom snimiti i komediju koja bi na uvjerljiv način nasmijala one koji je gledaju. O nekim konkretnim imenima i predlošcima još zasad ne bih govorio.

Kako vidite hrvatske filmove s ovogodišnje Pule?

Jako mi je zanimljiva raznolikost ovogodišnjeg programa. Od jedne romantične komedije

Nikše Sviličića, do vrlo ozbiljnih filmova izuzetne atmosfere kao što su *Crcni*, *Metastaze* i *Zagrebačke priče* koje su pak i same u sebi vrlo raznolike.

Pula ove godine prikazuje rekordan broj hrvatskih filmova.

Ja već tri godine direktno svjedočim Pulskom festivalu, bio sam predsjednik žirija prije dvije godine, zatim sam imao film, a ove sam godine samo gost Festivala. Mislim da je to iz godine u godinu sve bolje i bolje, sve pohvale vodstvu festivala. Veselim se svakoj Puli i mislim da je Festival danas neusporediv s onim od prije desetak godina.

Redatelj i karikaturist Joško Marušić, uoči premijere svog prvog dugometražnog animiranog filma *Duga* predstavljenog na Festivalu u programu *Filmovi u nastanku*

Za djecu i njihove probleme u svijetu malo tko brine

Jedan ste od najplodnijih hrvatskih autora animiranih filmova, karikaturist i profesor na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu. Projekt dugometražnog animiranog filma nametnuo se sam po sebi. Zašto ste se odlučili za adaptaciju pripovijetke Dinka Šimunovića *Duga*?

Prije svega sam se odlučio za snimanje dugometražnog animiranog filma, što je zaista veliki posao. Htio sam snimiti nešto za djecu. Želim pokazati ljudima kako zapravo ne slušaju svoju djecu, koliko ih sputavaju i, usudio bih se reći, zlostavljaju. Strašno je da se bavimo problemima kao što su globalno zatopljenje, recesija, zaštita života, i što sve ne, a za djecu i njihove probleme nitko ne mari. Samo ih zanemarujemo, i lažemo. Film *Duga* nije samo adaptacija istoimene pripovijetke nego i *Alkara*, koji je također napisao Dinko Šimunović. Ja sam napravio spoj, jer *Dugi* nedostaje dinamičnosti, a *Alkaru* psihološkog naboja. Radnja je smještena u današnje moderno doba, odvija se 2010. godine, a cijeli je film svojevrsna digresija.

Koliko se dugo film snimao?

Tri godine. Tako sam sebi stavio limit. Godinu i pol sam imao pripreme, a ostalo je sve izrada filma. Teško je što u Hrvatskoj zapravo nemamo poslovno

tržište animatora, pa je naći ekipu za film bilo gotovo nemoguće. Trebao sam prvo trebao angažirati ljude, podučiti ih i onda smo mogli krenuti na rad.

Što očekujete od filma?

Imam velike ambicije, ali ih smatram realnima. U filmu nema dijaloga, nego samo jedan narator, zbog međunarodne distribucije. To je glumac Krešimir Mikić, a glazbu je stvorio Dinko Appelt. Očekujem puno kino, i mislim da pretjerujem. Sve je to u nekim realnim granicama. Ovaj bi film mogao postati uzor stvaranja drugih europskih dugometražnih animiranih filmova. Premijera će filma biti 29. prosinca ove godine u Zagrebu.

FILM I GLAZBA: Koncerti popularnih hrvatskih skupina održani na Festivalu

U sklopu 56. festivala igranog filma u Puli ove su godine goste na terasi Zajednice Talijana (Circolo) zabavljali, među ostalim, E.N.I. i Hladno pivo. Da su glazba i film odavno stvoreni jedno za drugo, potvrdili su nam članice i članovi ovih popularnih pop i rock skupina. Za Festivalne novine razgovaramo s pjevačem Hladnog piva i sve poznatijim glumcem Milom Kekinom te s Enicama...

razgovarala Ana Miljanić

Mile Kekin (Hladno pivo): Volim filmove sa sretnim krajem

Poznati ste po ulozu u seriji *Bitange i princeze*, imate i ulogu u filmu *Vjerujem u anđele*, a kao bend ste nastupili u filmu *Pjevajte nešto ljubavno*. Nastavljate i dalje s glumačkom karijerom?

Samo ako bude zanimljivih ponuda. Ne *rajca* me to da budem neka faca, držim se malih uloga gdje mogu pokazati svoj skromni glumački talent, što je i relativno dobro ocijenjeno. Glumom se bavim čisto iz zabave, bez ufuavanja. Ni nastup u *Bitangama i princezama* ne smatram preozbiljnom ulogom. Glumci Mila Elegović, Rene Bitorajac, Hrvoje Kečkeš, Tarik Filipović i ostatak ekipe, oni nose seriju, nose radnju. Serija je jako dobro postavljena, sve se nekako poklopilo. Hrvatskoj je trebala tako dobra serija.

Prošle godine je Hladno pivo proslavilo dvadeset godina postojanja. Jeste li se glazbeno promijenili?

Neke stvari su se promijenile, stariji smo. Ali, psihički se nismo mnogo promijenili. Pivo je nastalo u nekoj drugoj državi. Koliko su se stvari strateški mijenjale, mi nismo, mi smo ostajali isti. Mogu reći da smo stabilan bend, imamo gotovo istu postavu od početka. Što se tiče stanja na hrvatskoj rock sceni možemo govoriti o nezainteresiranosti izdavača, ne postojanju pravih klubova. Super sviraju ovi novi mladi dečki i cure, ali mislim da fali dobrih autorskih tekstova. Većina tih bendova su generacija

devedesetih, pa možda možemo okriviti devedesete i reći da su bile loše desetljeće.

Suradivali ste s mnogobrojnim poznatim glazbenicima. Možete li izdvojiti nekoga od njih koji je ostavio trag na Hladnom Pivu?

Da, puno ih je bilo. Pa, jedni od najzanimljivijih su definitivno bili KUD Idijoti. Oni su žive legende, iako su tu samo zbog para. Odsvirali smo super jednu njihovu stvar i suradnja je stvarno bila zanimljiva. Još bih naravno izdvojio Edu Maajku i TBF koji su također izvrsni glazbenici i još bolji ljudi.

Izdali ste *Knjigu Postanka*...

To je bio projekt zamišljen kao *Making of Knjiga žalbe*, htjeli smo prikazati koji je put od akustične gitare do velike pozornice. To nije samo snimljeni live koncert i bačen na dvd, već smo snimili niz kratkih filmova po uzoru na *coffe & cigarettes*, samo što smo mi to zvali *pivo & pljuge*. Ma, zapravo to je nekakvo umjetnički istup, bez ikakve tržišne logike.

Glumac Ivan Herceg u filmu *Pjevajte nešto ljubavno* pjeva vašu pjesmu. Kako ste na to reagirali?

On je totalno promijenio štih pjesme. Ideja je bila da zvuče kao demo bend, pa im izvedba i nije smjela biti jako dobra. Zanimljivo je bilo kada sam dobroj prijateljici poslao snimku Supermana u njegovoj

izvedbi, i rekao sam da je to jedan mladi perspektivan bend i pitao ju što misli. Rekla mi je da dečki dobro sviraju, ali da ne znaju s tekstom. Kasnije sam joj priznao da je to Hladno pivo pa joj je bilo malo neugodno. Film je bio odličan, i ekipa filma također.

Kako bi izgledao film Hladnog piva?

Bio bi pun zanimljivih likova i na kraju bi dobro pobijedilo zlo, baš volim filmove sa sretnim krajem. Ne volim filmove koji život opisuju jadnim, naš bi prikazivao odmaknutu stvarnost. I na kraju bi svi ispali pozitivci. Ma, zapravo bio bi to jedan strašno dosadan film.

E.N.I.: Naše bi se pjesme dobro uklopile u filmove

U prosincu prošle godine izašao je vaš album *Best of E.N.I* kojim ste proslavile dvanaestu godišnjicu rada. Koliko ste se u međuvremenu promijenile?

Nakon toliko godina kontinuiranog rada, i eksperimentiranja s raznim zvukovima i ritmovima, brojnim suradnjama sa sjajnim glazbenicima, E.N.I. su zrelije i našle su svoj put uz sjajnu ekipu koju čine tekstopisac i autor glazbe Vlado Simčić Vava (ex Laufer) i producent Dejan Orešković. Na posljednjem aktualnom singlu *Crna kutija* surađivale smo i s Elvisom Stanićem koji je u pjesmu unio atmosferu *countryja*. Tijekom svih tih godina bilo je i uspona i padova, ali sve u svemu možemo biti itekako zadovoljne. Paralelno sa školovanjem i studiranjem, snimile smo pet albuma. Nikad nismo «štancale» albume, već smo se u izdavanje upuštale tek kada smo imale kvalitetan materijal. Sada smo trenutačno u pripremanju za novi album.

Kroz deset godina karijere surađivali ste s mnogim glazbenicima. Koliko su oni utjecali na vaš glazbeni izričaj i možete li nekoga od njih izdvojiti kao vaše glazbene uzore?

Da, zaista se možemo pohvaliti brojnim kvalitetnim glazbenicima koji su obilježili našu karijeru. Budući da dolazimo iz grada u kojem tradicionalno vlada rockerski štih, to ni nas nije zaobišlo. Mi jesmo pop bend, ali definitivno pod utjecajem rocka. Riječki glazbenici se međusobno jako podržavaju, surađuju, odlaze jedni drugima na koncerte, a takvu podršku imamo i mi. Čak nas krasi epitet miljenica

riječke scene. Uvijek rado ističemo suradnju s Letom 3, pogotovo s Mrletom koji nam je puno pomogao oko realizacije omota našeg *Best of* albuma. Zatim već spomenuti Vava, naš miljenik, autor nekih od najvećih hitova kao što su *Oči su ti ocean*, *Polaroid*, *Crna kutija*. Neno Belan je bio logičan i jedini izbor kao producent na pjesmi Zorana Predina *Traži se dečko*. A što se tiče samog našeg benda, redom ga čine sjajni riječki glazbenici – Darko Terlević, gitarist najhvaljenijeg novog riječkog benda Morso, Hrvoje Šćulac i Goran Pleić iz Quasarra, te Vedran Ružić jazzer koji svira u čak nekoliko bendova.

Kako je došlo do suradnje sa Festivalom igranog filma u Puli?

Za kontakt je zaslužna svakako naša mspace stranica, preko koje smo pozvane od strane organizatora! Jako nam je drago što su nas pozvali i čast nam je da smo i mi dio najstarijeg filmskog festivala.

Volite li film? Pratite li hrvatsku kinematografiju i možete li izdvojiti filmove koji su vas posebno dojmljivi?

Mislim da govoreći u ime cijele grupe neću pogriješiti ako kažem da apsolutno volimo film! Moram spomenuti da smo mi Riječani jako ponosni na naše prvo art kino u kojem je najvažniji film, kako bi uostalom i trebalo biti, za razliku od multipleksa

kojima je profit na prvome mjestu. U hrvatskoj kinematografiji primijetila sam odnedavno veliki pomak na bolje i u produkciji i u glumi, pogotovo kada sam pogledala komediju *Što je muškarac bez brkova*. Imamo dobrih filmova, a s vremenom mogu biti samo bolji!

Jeste li ikada surađivali s nekim redateljem posuđujući svoje pjesme za film? Ili otpjevali nove?

Nismo, ali nadam se da će se i to promijeniti! Nerijetko nam se dogodi da gledajući neki film primijetimo da bi se neka naša pjesma jako dobro uklopila! Valjda će to i netko od filmaša primijetiti.

Pula OBJEKTIVno

Vrijeme je za odmor nakon filmskog maratona

ZABAVA NA FESTIVALU I OKO NJEGA

Dragi filmoljupci! Iako je subota 25. srpnja posljednji dan 56. Festivala igranog filma u Puli, svi koji se uz svoje domaćine zadrže u Puli i obližnjim mjestima još pokoji dan imaju puno toga za vidjeti, čuti i doživjeti. U subotu u Fažani počinje Festival svijetla i noć uličnih svirača i zabavljača *Zvizde, sviće i ferali*. Više od 50 izvođača, među kojima su grupe Night Express, Double Dose, Mad Man, Dream Project, Zoki Gitano, razni ulični plesači, breakdanceri, žongleri i zabavljači, nastupit će na Festivalu, a ulaz je besplatan. Pridružite se slavlju svijetla svijećama, žaruljama, bakljama, i uživajte u prekrasnom prizoru osvijetljene Fažane. U ponedjeljak pak slijedi prava poslastica za sve ljubitelje jazza – Jazzbina Summer dovodi nam Simone Zanchini Project. Početak koncerta je najavljen za 21 sat na Portarati. Nadamo se da će i nakon festivalskih i filmskih čarolija svatko pronaći nešto za sebe, izbora itekako ima cijelo ljeto: koncerti, izložbe, modne revije, odlasci u kino Valli. Izvršna vam zabava! (Lucija Mulalić)

VREMENSKA PROGNOZA za Pulu za nedjelju 26. srpnja 2009.

Sunčano. Puhat će većinom umjerena, u noći i prijepodne mjestimice i vrlo jaka bura s olujnim udarima. Minimalna temperatura zraka od 19 do 24, a maksimalna između 28 i 32 °C.

Cinemaniac – najzanimljivija izložba u ovom dijelu Europe

Popularni internetski portal za suvremenu umjetnost ARTslant (web stranica www.artslant.com) uvrstio je ovogodišnji popratni program 56. festivala igranog filma u Puli Cinemaniac u trenutačno najzanimljivije izložbe u jugoistočnoj Europi. Ovo je još jedno priznanje za program čija je voditeljica već godinama Branka Benčić, ujedno i kustosica ovogodišnje izložbe *Arhitektura i film: subjektivni prostori*. Izložba koja na drukčiji i sugestivni način promišlja vezu između dvije umjetnosti otvorena je u MMC Luka prošle nedjelje, a moći će se razgledati do 9. kolovoza. Na Cinemaniacu izlažu svjetski priznati umjetnici Jonas Dahlberg, Rădi Martino, Ursula Mayer i Damir Očko.

Branka Benčić kustosica Cinemaniaca

Dogodine na Festivalu

57. festival igranog filma u Puli

Nacionalni natjecateljski program

Međunarodni natjecateljski
program

Europolis-Meridijani

PoPularni program

Europski filmski redatelji
Giuseppe Tornatore

Filmovi u nastanku

Hrvatski filmski fokus

Program za djecu Pulica

Matineje za djecu

PoPularna Pulica

Crtiči na Portarati

Najbolje od Dana hrvatskog filma

Ukratko na Portarati

Posebne projekcije

Popratni programi

640x480 max

Cinemaniac

Pulska filmska tvornica

Izložbe

Koncerti

Zabava